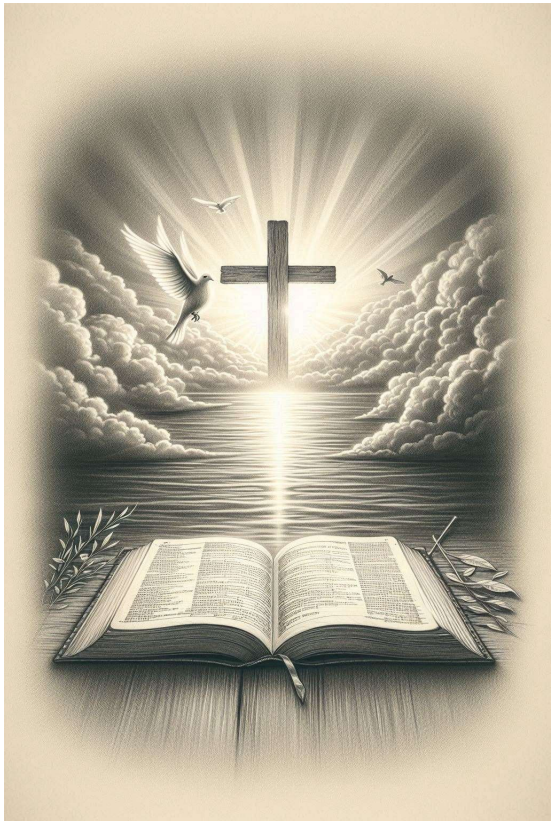

Wederkoms van Jesus Christus teenoor die Wegraping

Selfstudie

ABSTRAK

Geloof in die "geheime wegraping"-leerstelling het so wydverspreid geword onder vandag se "evangelies" en "fundamentaliste" dat baie wat in die kerkbanke sit, aanvaar dat die lering dateer uit die apostels self en die Messias. Ongeag wie 'n mens beskou as die oorsprong van die lering – of Irving, Darby, Margaret MacDonald, of 'n Jesuïete priester – een ding is voor die hand liggend; Die "geheime wegraping"-teorie is van relatief onlangse oorsprong. Boonop het dit geen feitelike grondslag nie en was dit ook nooit 'n lering van die Messias, Apostels of die vroeë beweging wat deur die Messias begin is nie.

Ockert Jansen van Nieuwenhuizen

2025

'n Eskatologiese Komparatief: Die Bybelse Wederkoms van Jesus Christus teenoor die Wegraping-Teorie (1830 – Hede)

I. Inleiding: Die Eskatologiese Fondasie en Terminologiese Onderskeid

Die Christelike eskatologie word histories gekenmerk deur die universele hoop op die finale, triomfantlike terugkeer van Jesus Christus, 'n gebeurtenis wat beskou word as die hoogtepunt van God se verlossingsgeskiedenis. Hierdie tradisionele hoop word in die teologie dikwels na verwys met die Griekse term *Parousia*, wat "teenwoordigheid" of "koms" beteken, en wat verwys na die een, openbare, en finale koms van Christus.

Die navraag vereis 'n deurtastende ontleding van hierdie klassieke Bybelse Wederkoms teenoor die moderne Wegraping-teorie, veral soos dit sedert 1830 n.C. ontwikkel het. Dit is van kritieke belang om te erken dat die Bybel inderdaad die konsep van 'n "wegrukking" beskryf (*harpazo* in 1 Tessalonisense 4:17), maar die teologiese kontroversie lê nie in die aksie van wegrukking self nie, maar in die *tydsberekening* en *aard* van hierdie gebeurtenis. Die tradisionele siening beskou die wegrukking as 'n onlosmaaklike deel wat *plaasvind by* die Parousia, terwyl die moderne Wegraping-teorie dit as 'n *aparte, vroeëre, geheime* gebeurtenis postuleer.

Die fokus op die jare ná 1830 is histories akkuraat, aangesien die Voor-verdrukking Wegraping-leerstelling een van die mees resente "nuwe leerstellings" in die geskiedenis van die Kerk is. Die feit dat "prior to 1830, no church taught it in their creed, catechism or statement of faith" , bevestig dat die 1830-teorie 'n teologiese skepping verteenwoordig het, eerder as 'n herontdekking van antieke kerkleer. Hierdie noviteit het 'n fundamentele breuk met tradisionele eskatologie veroorsaak, aangesien dit 'n tweeledige Parousia (geheim en openbaar) noodsaak in teenstelling met die eenheid van die klassieke Wederkoms.

II. Die Klassieke Bybelse Wederkoms van Christus: Die Tradisionele Leer

2.1. Die Eenmalige, Openbare Koms

Die tradisionele Bybelse Wederkoms word gekenmerk deur sy glorie, krag en algemene sigbaarheid. Sleuteltekste, soos Matteus 24:29-31 en Openbaring 1:7, beskryf Christus se koms as 'n onmiskenbare, wêreldwye gebeurtenis wat 'n einde aan die huidige bedeling bring. Openbaring 1:7 stel dit duidelik: "elke oog sal Hom sien." Die koms word

vergelyk met weerlig wat van die ooste na die weste flits, wat die universele openbare aard daarvan beklemtoon.

In hierdie historiese model is die finale eskatologiese gebeure onskeidbaar. Die Wederkoms is nie net die verskyning van Christus nie; dit is die oomblik van die Algemene Oordeel en die Opstanding van die dooies in Christus. Die wegvoering van die lewendes gelowiges (die *harpazo* van 1 Tessalonisense 4:17) vind nie sewe jaar voor die tyd plaas nie, maar gelyktydig met die verskyning van Christus en die opstanding van diegene wat reeds ontslaap het. Die trompet, die koms in heerlikheid, die opstanding, en die samekoms van die gelowiges word tradisioneel as 'n enkele, gekonsolideerde kompleks van gebeurtenisse gesien.

2.2. Die Historiese Konsensus en Ekklesiologiese Solidariteit

Voor die 19de eeu het die meeste eskatologiese skole, insluitend Historiese Premillennialisme en Amillennialisme, die Wederkoms as 'n na-verdrukking gebeurtenis gesien. Dit beteken dat die kerk verwag word om deur die Groot Verdrukking, of die goddelike toorn, te volhard en getrou te bly tot op die oomblik van Christus se finale ingryping.

Hierdie historiese siening het 'n diepgaande ekklesiologiese implikasie: dit handhaaf die beginsel van volharding en lyding. Die Kerk word geag solidêr met Christus en Sy lyding te wees, en daarom word verwag om die beproewings te ondergaan wat die wêreld in die eindtyd tref. Die gedagte dat die Kerk "ontsnap" voor die swaarste lyding, was 'n verandering in die ekklesiologiese fokus van martelaarskap en getuienis na ontsnapping.

III. Die Oorsprong en Sistematiese Vestiging van die Wegraping-Teorie (1830-1900)

Die Voor-verdrukking Wegraping-teorie is 'n direkte produk van die sistematiese teologiese werk van John Nelson Darby (JND) in die vroeë 19de eeu. Die Wegraping-teorie, as 'n aparte leerstelling, is "uitgevind" deur Darby tussen 1830 en 1833 n.C.. Sy vroegste artikulasie van dispensasionalistiese denke het in 1826–1827 begin, maar teen 1833, na die invloed van die Powerscourt Konferensies (1831–1833), het hy 'n volledige sistematiese skema van premillenniële dispensasionalisme ontwikkel. Darby word vandag erken as die "acknowledged father of systematised dispensationalism and a key modern developer of the pretribulational rapture”.

3.1. Die Dispensasionalistiese Raamwerk: Die Oorsaaklike Faktor

Die Wegraping-teorie is nie 'n geïsoleerde eksegetiese detail nie, maar 'n funksionele vereiste van die dispensasionalistiese hermeneutiek. Dispensasionalisme is gebaseer op 'n resoluut letterlike interpretasie van die Skrif. Die kern van Darby se sisteem is die oortuiging dat God se handelinge met die mensdom in verskillende, opeenvolgende bedelings (ekonomieë) plaasvind.

Die deurslaggewende teologiese beginsel wat die Wegraping noodsaak, is die radikale onderskeid tussen Israel en die Kerk. Darby het geglo dat God twee fundamenteel verskillende programme het: een vir Israel (wat die aardse, Ou Testamentiese profesieë insluit) en een vir die Kerk (wat hy as 'n "parentese" of tussenperiode gesien het).

3.2. Die Logika van die Skeiding

Die Verdrukking word in die dispensasionalistiese sisteem geïnterpreteer as die sewentigste week van Daniël 9, 'n periode wat uitsluitlik te doen het met God se program met Israel en wêreldoordeel. Die Kerk-dispensasie moet dus beëindig word, en die Kerk moet uit die weg geruim word, sodat die klok van Israel se profetiese program weer kan begin loop.

Die Kerk word verwyder deur die Voor-verdrukking Wegraping omdat die Verdrukking self met goddelike oordele oor die sondaars gepaard gaan. Die ware kerk van Christus is nie vir God se toorn bestem nie, en daarom is 'n onttrekking voor die Verdrukking nodig om die beginsel van verlossing van toorn te handhaaf.

Hierdie teologiese afhanklikheid toon dat die Wegraping nie 'n opsionele detail is nie; dit is die noodsaaklike poort. Sonder die meganisme van die Wegraping sou die dispensasionalistiese skeiding tussen Israel en die Kerk in die eindtyd onhoudbaar wees. Die Wegraping sluit die Kerk-dispensasie af, wat die weg baan vir die Antichris se regering gedurende die sewe jaar van Verdrukking.

IV. Vergelykende Analise: Wederkoms teenoor Wegraping (Die Skema van Twee Komste)

Die fundamentele verskil tussen die Bybelse Wederkoms en die 1830 Wegraping-teorie lê in die ontwrigting van eskatologiese eenheid. Waar die klassieke Wederkoms 'n enkele, openbare gebeurtenis is wat Opstanding, Oordeel en die vestiging van die Ewige Staat kombineer, postuleer die dispensasionalistiese model 'n twee-fase koms, geskei deur 'n sewe jaar tydperk.

4.1. Die Verskil in Aard en Tydsberekening

Die Bybelse Wederkoms (*Parousia*) is universeel sigbaar en gepaardgaande met groot mag en glorie, met die verskyning van Christus in die lug met Sy engele en die klank van die basuin. Dit is 'n finale, onmiskenbare verskyning.

Die Wegraping (*Arrepto*), soos deur Darby en sy volgelinge gesistematiseer, is 'n geheime, skielike koms *vir* die heiliges. Die gevolg is 'n onsigbare verdwyning van miljoene gelowiges wat onmiddellike chaos op aarde veroorsaak. Dit is die begin van die dispensasionalistiese eindtyd-narratief.

Die 1830-teorie stel noodwendig 'n tydsgaping van sewe jaar voor. Die Wegraping vind plaas, die Kerk word verwyder, wat die pad oopmaak vir die opkoms van die Antichris (soos Nicolae Carpathia in populêre fiksie) en die Groot Verdrukking. Daarna volg die finale Wederkoms, of die tweede fase, wat beskryf word as Christus se koms *met* sy

heiliges om die magte van die bose (Armageddon) te verslaan en die Millenniële Ryk te vestig.

Hierdie skema stel 'n effektiewe "uitstel" van die finale Parousia voor. Waar die klassieke siening onmiddellike oordeel en die ewige staat na die Wederkoms verwag, skep Darby se model 'n tussenperiode van Verdrukking en 'n duisend jaar van heerskappy (premillennialisme).

'n Oorsig van die sleutelverskille illustreer die kontras:

Sleutelverskille tussen die Bybelse Wederkoms en die Wegraping-Teorie

Kriterium	**Klassieke Wederkoms (Tradisioneel/Post-Tribulasie)**	**Wegraping-Teorie (Dispensasionalisme/Pre-Tribulasie)**
Historiese Ouderdom	Ouer (Eerste Eeu N.C. - Tradisie)	Nuwer (Sistematies vanaf 1830)
Aard van Koms	Openbaar, sigbaar vir alle nasies (Matt 24:30)	Geheime, skielike, onsigbare verdwyning
Tydsberekening	Na die Groot Verdrukking	Voor die sewe jaar van Verdrukking
Teikengroep	Alle gelowiges, saam met die Algemene Opstanding	Slegs die Kerk, geneem as 'n verlossing van God se toorn
Primêre Gevolg	Finale Oordeel, Ewigheid	Die hervatting van Israel se profetiese klok en die begin van die Verdrukking.

V. Disseminasie en Popularisering: Die Institusionalisering van die 1830-Teorie (1909-Hede)

Die oorgang van die Wegraping-teorie van 'n obskure, sektariese leerstelling (Plymouth Brethren) tot 'n dominante evangeliese siening, veral in Noord-Amerika, is 'n studie in die institusionalisering van teologie deur media en onderwys.

5.1. Die Rol van die Scofield Reference Bible

Die enkele grootste faktor in die popularisering van Dispensasionalisme en die Voor-verdrukking Wegraping-teorie was die publikasie van die *Scofield Reference Bible* (SRB), geredigeer en geannoteer deur Cyrus I. Scofield, in 1909 en hersien in 1917.

Die SRB het 'n revolusionêre metode gebruik: dit het omvattende kommentaar en annotasies wat die dispensasionalistiese skema uiteensit, direk langs die Bybelteks (King James Version) gedruk. Hierdie formaat het die interpretasie gestandaardiseer en vir massalesers voorgeskryf, waardeur Scofield se dispensasionalistiese teologie ingebed is in die gewone Bybelleeservaring. Deur hierdie invloed het "many fundamentalist Christians in the United States adopted a dispensational theology". Die SRB was so invloedryk dat dit vir Dispensasionalisme gedien het soos Calvyn se *Institusie* vir Calvinisme gedien het.

Die tydsberekening van die publikasie, net voor Wêreldoorlog I en die latere skepping van die staat Israel, het die premillennialistiese skema, wat baie klem op Israel plaas, skynbaar as profeties bevestig in die oë van die publiek. Hierdie verspreiding was oorweldigend 'n Noord-Amerikaanse Protestantse fenomeen.

5.2. Die Kulturele Sementering: Die Left Behind-Fenomeen

Terwyl akademiese teoloë soos John Walvoord en ander die sistematiese leerstelling deur konferensies (soos die Niagara Bible Conference) en publikasies voortgesit het , het die *Left Behind*-reeks, geskryf deur Tim LaHaye en Jerry B. Jenkins, die Wegraping-teorie aan 'n globale, sekulêre gehoor bekendgestel in die laat 20ste eeu.

Hierdie reeks apokaliptiese romans sentreer op premillennialistiese dispensasionalisme en begin presies met die Wegraping—die skielike verdwyning van miljoene Christene. Die narratief kroniek die daaropvolgende sewe jaar van Verdrukking en die opkoms van die Antichris, Nicolae Carpathia. Deur die teologiese skema as 'n spanningsvolle riller-narratief aan te bied, het dit miljoene mense bereik en die 19de-eeuse teologie suksesvol as 'n dominante kulturele narratief gevestig.

VI. Teologiese en Ekklesiologiese Impakte van die Skeiding

Die skeiding van die Bybelse Wederkoms in twee aparte, chronologiese gebeurtenisse het diepgaande gevolge vir hermeneutiek en ekklesiologie binne die evangeliese beweging.

6.1. Hermeneutiese Rigtinggewing

Die dispensasionalistiese sisteem se verbintenis tot 'n hiper-letterlike interpretasie van die Skrif is die primêre krag wat hierdie skeiding aandryf. Kritici van die sisteem argumenteer dat hierdie benadering die organiese eenheid van Skrif verbreek, aangesien dit die Bybel dwing om 'n tweeledige koms te postuleer om sodoende die Ou

Testamentiese profesieë (wat aan Israel gerig is) van die Nuwe Testamentiese beloftes (wat aan die Kerk gerig is) te skei.

Daarbenewens beïnvloed die teorie die interpretasie van *imminensie*—die geloof in die spoedige koms van Christus. In die klassieke Wederkoms word imminensie gesien teen die agtergrond van voorspelde tekens van die eindtyd (oorloë, Verdrukking) wat Christus se verskyning voorafgaan (Matt. 24:6-29). Die Wegraping-teorie daarenteen eis dat die Wegraping absoluut sonder enige voorafgaande teken moet plaasvind, aangesien die Kerk andersins sou weet wanneer die Verdrukking naby is. Hierdie siening ondersteun die idee van "Die Geseënde Hoop" (The Blessed Hope) as 'n gebeurtenis wat enige oomblik kan plaasvind.

6.2. Ekklesiologiese Verskuiwing

Die Wegraping-teorie beïnvloed die Kerk se begrip van haar rol in die wêreld. Deur die Kerk as 'n 'parentese' te bestempel wat verwyder sal word voordat die toorn begin , verskuif die teologiese fokus. Die tradisionele siening moedig volharding en getuienis aan te midde van die ergste omstandighede. Die Wegraping-teorie bied egter 'n meganisme van ontsnapping, wat soms kan lei tot 'n vermindering in die klem op langtermyn sosiale verantwoordelikheid, politieke betrokkenheid, of die ontwikkeling van 'n etiek van volharding, aangesien die huidige bedeling as bestem vir onmiddellike, onafwendbare oordeel gesien word.

VII. Gevolgtrekking: Die Volgehoue Kontras en Invloed

Die vergelyking tussen die Bybelse Wederkoms van Jesus Christus en die Wegraping-teorie toon twee fundamenteel verskillende eskatologiese modelle wat langs mekaar bestaan het sedert die vroeë 19de eeu.

Die Bybelse Wederkoms is die antieke, universele leerstelling wat fokus op die *finale openbare openbaring* van Christus, waar die Opstanding, Oordeel en die wegrukking van die gelowiges onlosmaaklik in 'n enkele, grootse gebeurtenis gekonsolideer word. Dit is 'n leerstelling wat die Kerk oproep tot volharding deur beproewing.

Die Wegraping-teorie, wat vanaf 1830 deur John Nelson Darby gesistematiseer is, is daarenteen 'n moderne, funksionele meganisme. Dit is 'n noodsaaklike teologiese oplossing wat die beginsels van Dispensasionalisme ondersteun deur 'n duidelike skeiding tussen God se programme vir Israel en die Kerk te skep. Die teorie fokus op *geheime onttrekking* en die *tydelike uitstel* van die finale oordeel vir sewe jaar, sodat die Verdrukking oor Israel en die ongeredde wêreld kan kom.

Die volgehoue dominansie van hierdie 1830-teorie, veral in breë evangeliese Protestantisme, is hoofsaaklik te danke aan sy suksesvolle verspreiding. Dit is institusionaliseer deur die standaardisering van Bybelkommentaar (die *Scofield Reference Bible*) en kultureel gesementeer deur hoogs suksesvolle populêre fiksie (*Left*

Behind). Gevolglik word hierdie 19de-eeuse innovasie vandag dikwels verkeerdelik as die historiese en universele Christelike eindtydverwagting beskou.

VIII. Rolspelers in die wegraping teorie.

Geloof in die "geheime wegraping"-leerstelling het so wydverspreid geword onder vandag se "evangelies" en "fundamentaliste" dat baie wat in die kerkbanke sit, aanvaar dat die lering dateer uit die apostels self en die Messias. Ongeag wie 'n mens beskou as die oorsprong van die lering – of Irving, Darby, Margaret MacDonald, of 'n Jesuïete priester – een ding is voor die hand liggend; Die "geheime wegraping"-teorie is van relatief onlangse oorsprong. Boonop het dit geen feitelike grondslag nie en was dit ook nooit 'n lering van die Messias, Apostels of die vroeë beweging wat deur die Messias begin is nie.

8.1. Edward Irving (1792-1834):

In 1830 was Edward Irving 'n prominente Skotse predikant wie se leringe toenemend aandag getrek het, veral rakende apokaliptiese temas en geestelike gawes. Edward Irving was die eerste predeker wat oor die wegraping gepreek het. Hier is 'n uiteensetting van sy aktiwiteite gedurende daardie tydperk:

- ***Prediking en Leringe:***
  - Teen 1830 het Irving by die Skotse Nasionale Kerk in Regent Square, Londen, gepreek.
  - Hy het toenemend gefokus op apokaliptiek en eskatologie (die studie van eindtye en openbaring).
  - Irving het beweer dat hy ook 'n "stem" uit die hemel gehoor het wat hom beveel het om dit te leer.
  - Hy het ook bekend geword vir sy geloof in die herlewing van geestelike gawes, soos om in tale te praat.
  - Hy het ook beweer dat “die inhoud van Mary Campbell en Margaret MacDonald se visioene of openbarings, wat in hul koerante gegee word, dra vir my 'n geestelike oortuiging en 'n geestelike teregwysing wat ek nie kan uitdruk nie.”
- ***Die Opkoms van Geestelike Verskynsels:***
  - Rondom hierdie tyd het berigte begin opduik van mense wat geestelike gawes ervaar, insluitend om in tale te praat, veral in Port Glasgow, Skotland.
  - Irving het 'n groot belangstelling in hierdie berigte getoon, wat sy geloof in die herstel van apostoliese gawes aangevuur het.
  - Daar is opgeteken dat Irving gereis het om hierdie gebeurtenisse self te sien.
- ***Kontroversie:***
  - Irving se toenemend radikale sienings en praktyke het begin om kontroversie binne die Kerk van Skotland te veroorsaak.

- Sy klem op die "sondigheid van Christus se menslikheid" het gelei tot beskuldigings van kettery.
- Hierdie kontroversies sou uiteindelik lei tot sy ekskommunikasie uit die kerk.
- Irving het aangevoer dat die liggaam van Christus "met Hom verenig is deur wedergeboorte van die Heilige Gees, 'gebore uit God, seuns van God' (Op. 2: 27; 7: 5). En daarom het ons by hom word Christus genoem (1 Kor.7: 12). Irving het verder gesê dat met hierdie sleutel, Geesvervulde Christene is ook "Christus,"
- Hy het aangevoer dat hierdie gawes vir die hedendaagse "kerk" was, en het 'n hele paar volgelinge van sy radikale idees gehad. Toe chaotiese versteurings egter in Irving se dienste ontstaan het tydens die manifestasies van hierdie "geskenke", het die Kerk van Skotland opgetree en Irving in 1832 uit sy pos as predikant ontslaan.

Samevattend was 1830 'n deurslaggewende jaar vir Edward Irving, gekenmerk deur sy groeiende klem op apokaliptiek en geestelike gawes, asook die begin van die kontroversies wat sy latere loopbaan sou definieer. Daar was konflik tussen Edward Irving en die Jesuïete wie die wegraping eerste gepreek het.

Woordelys:

- ***"Apokaliptiek"*** *is afkomstig van die Griekse woord "apokalypsis," wat "openbaring" beteken*
- ***"Eskatologie"*** *is afkomstig van die Griekse woorde "eschatos" (laaste) en "logos" (studie).*
- ***"Apostoliese"*** *verwys na iets wat verband hou met die apostels, die oorspronklike twaalf dissipels van Jesus Christus, en die vroeë Christelike kerk.*
- ***"Kontroversie"*** *is 'n toestand van langdurige openbare dispuut of onenigheid.*
- ***"Kettery"*** *is die verwerping van gevestigde godsdienstige leerstellings of dogmas.*
- ***"Ekskommunikasie"*** *is die amptelike uitsluiting van 'n persoon uit die lidmaatskap van 'n godsdienstige groep, veral die Christelike kerk.*

8.2. Margaret Mac Donald (1815-1840): 'n Oorsig van Haar Lewe en Invloed

Margaret MacDonald was 'n jong Skotse vrou wie se profetiese visioene in 1830 'n beduidende, hoewel soms gedebatteerde, rol gespeel het in die ontwikkeling van die voorverdrukking wegrapingsleer.

Kernpunte van Haar Konteks:

- **Visioene en Profesie:**
    - In 1830, terwyl sy herstel het van 'n lang siekte in Port Glasgow, Skotland, het die 15-jarige Margaret MacDonald 'n reeks profetiese visioene ervaar tydens 'n siektebedwelming.
    - Hierdie visioene het spesifieke elemente bevat wat later as fundamenteel beskou is vir die formulering van die leerstelling van 'n wegraping wat die groot verdrukking voorafgaan.
    - Die presiese inhoud en interpretasie van hierdie visioene is van kritieke belang in die debat oor die oorsprong van die voorverdrukkingsteologie.
- **Invloed op Teologiese Ontwikkeling:**
    - Haar visioene het die aandag getrek van invloedryke godsdienstige leiers van die tyd, veral John Nelson Darby, 'n sentrale figuur in die Plymouth Brethren beweging, en ook John Pusey, 'n belangrike persoon in die Oxford Beweging binne die Kerk van Engeland.
    - Die mate van direkte invloed wat MacDonald se visioene op Darby se teologiese raamwerk gehad het, is 'n onderwerp van voortdurende historiese en teologiese debat. Sommige geleerdes argumenteer dat haar visioene 'n direkte katalisator was vir sy ontwikkeling van die voorverdrukking wegraping, terwyl ander 'n meer komplekse wisselwerking van idees en invloede voorstel.
    - Dit is belangrik om te onthou dat hierdie visioene plaasgevind het binne 'n kulturele en godsdienstige klimaat wat gekenmerk is deur 'n hernieude belangstelling in geestelike gawes en 'n groeiende fokus op eindtydse profesieë.
- **Historiese Konteks:**
    - Die vroeë 19de eeu in Skotland was 'n tyd van geestelike opwekking en 'n toename in charismatiese manifestasies. Groepe het bymekaargekom om geestelike gawes te ondersoek en te ervaar.
    - Daar was 'n merkbare verskuiwing in teologiese denke, met 'n toenemende fassinasie met Bybelse profesieë en die "laaste dinge" (eskatologie).

Aspekte wat jy dalk verder kan ondersoek of in gedagte kan hou:

- **Die inhoud van die visioen self:** Die spesifieke besonderhede van Margaret MacDonald se visioen(e) is natuurlik van kardinale belang. Die "rekenaar vertaalde afskrif" aan die einde, sal baie insig bied. Dit is belangrik om die taal en beelde wat sy gebruik het, asook die volgorde van gebeure wat sy beskryf het, noukeurig te ontleed.
- **Die rol van charismatiese ervarings:** Haar visioene moet gesien word in die konteks van die charismatiese bewegings van die tyd. Hierdie bewegings het 'n openheid vir bonatuurlike ervarings en profetiese

woorde gekenmerk. Hoe het hierdie omgewing die interpretasie en verspreiding van haar visioene beïnvloed?

- **Die verhouding tussen MacDonald en Darby:** Die aard van hul interaksie is 'n kritieke punt van ondersoek. Het Darby haar persoonlik ontmoet? Hoe het hy van haar visioene te hore gekom? Het hy haar visioene direk in sy leringe aangehaal of verwerk? Primêre bronne uit daardie tydperk, soos briewe en geskrifte van Darby en sy kontemporêre, kan hier waardevolle insig bied.
- **Alternatiewe teorieë oor die oorsprong van die wegraping:** Dit is nuttig om bewus te wees van ander voorgestelde oorspronge en invloede op die ontwikkeling van die voorverdrukking wegrapingsteologie. Sommige geleerdes argumenteer dat die idees reeds in 'n vroeëre stadium in ander teologiese kringe bestaan het en dat MacDonald se visioene bloot 'n bevestiging of 'n katalisator was, eerder as die absolute beginpunt.
- **Die latere lewe van Margaret MacDonald:** Hoewel sy jonk gesterf het, is dit interessant om te weet hoe haar visioene en die impak daarvan haar latere lewe en die persepsie van haar beïnvloed het.

Margaret MacDonald se verhaal is 'n fassinerende voorbeeld van hoe individuele ervarings en die sosio-godsdienstige konteks kan bydra tot die ontwikkeling van teologiese idees. Deur die besonderhede van haar visioene en die netwerk van invloede rondom haar te ondersoek, kan jy 'n dieper begrip kry van die oorsprong van die voorverdrukking wegrapingsleer. Margaret MacDonald se rol binne dieselfde raamwerk as Edward Irving en John Nelson Darby, met die fokus op haar spesifieke bydrae deur haar profetiese visioen.

Woordelys:

- *"**Charismatiese"** is afgelei van die Griekse woord "charisma," wat "gawe" beteken.*
- *'**"Manifestasie"** is die handeling of proses van iets wat openbaar of duidelik word.*

8.3. John Nelson Darby (1800-1882):

John Nelson Darby was 'n beduidende Anglo-Ierse Bybelleraar en 'n sleutelfiguur in die ontwikkeling van moderne evangeliese Christendom. Hier is 'n opsomming van sy lewe en invloed:

- ***Sleutelbydraes:***
  - Toe Darby van Irving se aktiwiteite hoor, het hy na Skotland gereis om met Irving en sy volgelinge oor die "geheime wegraping" te praat. Dit was Darby wat die meesterontwikkelaar van "skriftuurlike" argumente geword het om die teorie/leerstelling wat ontwikkel het, te ondersteun.
  - Hy was een van die invloedryke figure onder die oorspronklike Plymouth Brethren.

    - Hy word beskou as die vader van moderne dispensasionalisme, 'n stelsel van Bybelse interpretasie wat die geskiedenis verdeel in afsonderlike tydperke van God se handelinge met die mensdom.
    - Hy het 'n deurslaggewende rol gespeel in die popularisering van die konsep van die voorverdrukking wegraping, 'n oortuiging dat die kerk voor die verdrukkingstydperk weggeraap (na die hemel geneem) sal word.
- ***Vroeë Lewe en Bediening:***
    - Darby is aan Trinity College Dublin opgelei en is aanvanklik as 'n Anglikaanse geestelike in Ierland georden.
    - Hy het uiteindelik die Kerk van Ierland verlaat en 'n sentrale figuur geword in die ontluikende Plymouth Brethren-beweging.
- ***Teologiese Invloed:***
    - Sy dispensasionalistiese leringe het 'n diepgaande impak gehad op evangeliese teologie, veral in die Verenigde State.
    - Sy idees het populêre interpretasies van Bybelse profesie en die eindtye beïnvloed.
- ***Plymouth Brethren:***
    - Hy was 'n baie belangrike persoon in die ontwikkeling van die Plymouth Brethren.
    - Later in sy lewe was hy die stigter van die eksklusiewe broeders.
- ***Bybelwetenskap:***
    - Hy was 'n baie bekwame Bybelwetenskaplike, wat die Bybel vertaal het.

John Nelson Darby was inderdaad 'n uiters invloedryke figuur, en sy bydrae tot die formulering en popularisering van die voorverdrukking wegrapingsteorie kan nie onderskat word nie. Sy teologiese stelsel van dispensasionalisme het die weg gebaan vir die aanvaarding van hierdie leerstelling in baie evangeliese kringe. In wese was John Nelson Darby 'n hoogs invloedryke figuur in die 19de-eeuse Christendom, wie se teologiese bydraes vandag nog evangeliese oortuigings vorm.

Woordelys:

- ***"Dispensasionalisme"*** *sien die Bybel as 'n openbaring van God se verskillende maniere van handeling met die mensdom deur die geskiedenis.*
- ***"Popularisering"*** *is die handeling om iets toegankliker en verstaanbaarder te maak vir 'n breër gehoor.*
- ***"Plymouth Brethren":***
    - *Die Plymouth Brethren het ontstaan as 'n reaksie teen die gevestigde kerklike strukture van daardie tyd.*
    - *Hulle het 'n eenvoudige, Bybelse benadering tot die Christelike geloof voorgestaan.*
    - *Hulle het die gesag van die Bybel beklemtoon en die belangrikheid van persoonlike bekering.*

    - *Hulle het die gebruik van 'n geordende bediening verwerp, en eerder die deelname van alle gelowiges in die eredienste aangemoedig.*
    - *Hulle het ook die skeiding van die kerk van die wêreld beklemtoon.*

8.4. Robert Norton (vanaf 1830 s):

Wanneer ons Margaret MacDonald en Robert Norton in die konteks van die 1830's bespreek, is dit noodsaaklik om hul verband deur die rekord van haar visioene te verstaan. Hier is hoe hulle verband hou:

- ***Robert Norton se Rol:***
    - Robert Norton was 'n persoon wat verslae van Margaret MacDonald se visioene gedokumenteer en gepubliseer het.
    - Hy het 'n sleutelrol gespeel in die behoud en verspreiding van inligting oor haar profetiese ervarings.
    - Spesifiek is verslae van Margaret MacDonald se visioene gepubliseer in Robert Norton se werke, insluitend "Memoirs of James and George Macdonald, of Port-Glasgow" en "The Restoration of Apostles and Prophets; In the Catholic Apostolic Church."
    - Daarom is Robert Norton 'n belangrike historiese bron vir die inligting oor Margaret MacDonald se visioene.
- ***Margaret MacDonald se Visioene:***
    - Margaret MacDonald se visioene, wat in 1830 in Port Glasgow, Skotland, ervaar is, het elemente bevat wat bygedra het tot die ontwikkeling van die voorverdrukking wegrapingsteologie.
    - Robert Norton se publikasies is een van die primêre bronne vir inligting oor hierdie visioene.

Daarom is hul verband dat Robert Norton 'n opnemer en uitgewer van Margaret MacDonald se visioene was. Dit is belangrik om te onthou dat daar ook ander Robert Nortons in die geskiedenis is, daarom moet daar versigtig wees om hulle nie te verwar nie. Robert Norton is 'n sleutelfiguur, nie as 'n oorspronklike teoloog van die wegraping nie, maar as die persoon wat die primêre historiese rekord van Margaret MacDonald se invloedryke visioene bewaar en versprei het. Sy rol as 'n dokumenteerder maak hom onontbeerlik vir ons begrip van die vroeë stadiums van hierdie leerstelling.

8.5. Dwight Lyman Moody (1837 - 1899):

Dwight Lyman Moody, meer algemeen bekend as D.L. Moody, was 'n baie invloedryke Amerikaanse evangelis en uitgewer in die 19de eeu. Hier is 'n uiteensetting van sy sleutelbydraes:

- ***Evangeliese Werk:***
    - Moody was bekend vir sy kragtige en impakvolle evangeliese kampanjes, beide in die Verenigde State en in Groot-Brittanje.
    - Hy was 'n meester van massa-evangelisasie en het groot skares na sy herlewingsbyeenkomste gelok.

    - Hy het saam met Ira D. Sankey, 'n evangeliese sanger, gewerk, en saam het hulle grootliks bygedra tot die gewildheid van evangeliese gesange.
- ***Stigting van Instellings:***
    - Hy het die Moody Kerk in Chicago gestig.
    - Hy het die Moody Bybelinstituut gestig, wat steeds 'n prominente instelling vir Bybelse onderwys is.
    - Hy het ook skole in Northfield, Massachusetts, gestig, insluitend wat nou Northfield Mount Hermon Skool is.
- ***Invloed:***
    - Moody se werk het 'n beduidende impak gehad op die ontwikkeling van moderne evangeliese Christendom.
    - Hy was bekend vir sy praktiese benadering tot die Christendom en sy klem op persoonlike redding.
    - Hy het gehelp om 'n groot netwerk van evangeliese Christene te skep.
- ***Sleutelkenmerke:***
    - Hy was bekend vir 'n baie energieke en passievolle aflewering van sy preke.
    - Hy was 'n baie effektiewe organiseerder.
    - Hy het 'n letterlike interpretasie van die Bybel beklemtoon.
    - Moody het die vroeë Pinksterbeweging weer beïnvloed.
    - In 1914 het Die Assemblies of God, by verre die grootste Pinkster denominasie in die wêreld, hul Sondagskool-en studiemateriaal vanaf die Moody Press bestel.
        - Die studiemateriaal is onder die meeste pinkster denominasies versprei.
        - Dit het die grondslag tot die leerstelling binne die pinksterkerke gevorm en die gevolg dat betreffende profesieë verwerp is en vervang is met hierdie konsep.

Dwight Lyman Moody was 'n kragtige krag in die 19de-eeuse evangelisasie, en sy aanvaarding en onderrig van die wegrapingsteorie het 'n waterskeiding in die geskiedenis van hierdie leerstelling verteenwoordig, wat dit van 'n relatief obskure idee na 'n wydverspreide oortuiging binne die evangeliese Christendom verskuif het.

8.6. Manuel de Lacunza y Díaz (1731-1801):

Manuel de Lacunza y Díaz (1731-1801) was 'n belangrike figuur in die geskiedenis van Bybelse profesie-interpretasie. Hier is 'n opsomming van sy lewe en bydraes:

- ***Agtergrond:***
    - Hy was 'n Jesuïete priester gebore in Santiago, Chili.
    - Na die uitsetting van die Jesuïete uit Spaanse gebiede, het hy in Italië in ballingskap gegaan.
- ***Sleutelwerk:***

    - Hy is veral bekend vir sy werk "Die Koms van die Messias in Majesteit en Heerlikheid" (La venida del Mesías en gloria y majestad), wat hy onder die skuilnaam Juan Josafat Ben-Ezra geskryf het.
    - Hierdie boek het Bybelse profesieë ondersoek, veral dié wat die wederkoms van Christus betref.
- ***Invloed:***
    - Lacunza se werk het 'n aansienlike impak gehad op die ontwikkeling van futuristiese interpretasies van Bybelse profesieë.
    - Sy idees het latere figure en bewegings beïnvloed, veral dié met millenniale oortuigings.
    - Sy werk was veral invloedryk in suid amerika, en ook in die ontwikkeling van sekere adventistiese oortuigings.
    - Edward Irving het aangevoer dat dit die werk van 'n bekeerde Jood was en het bewys dat selfs die Joodse geleerdes 'n denkrigting voor die wegraping voor die verdrukking aanvaar het
- ***Sleutelpunte van sy leerstellings:***
    - Hy het 'n premillenniale terugkeer van Christus beklemtoon.
    - Hy het gefokus op 'n meer letterlike interpretasie van Bybelse profesieë.

Manuel de Lacunza is 'n belangrike figuur om te verstaan die evolusie van eskatologiese denke wat uiteindelik tot die formulering van die wegrapingsteorie gelei het. Sy werk het die weg gebaan vir 'n futuristiese benadering tot profesie, alhoewel hy self nie die wegraping geleer het soos dit later verstaan is nie. Irving se poging om hom as 'n vroeë voorstander voor te stel, is 'n interessante aspek van die vroeë geskiedenis van die teorie. In wese het Emmanuel Lacunza 'n deurslaggewende rol gespeel in die vorming van besprekings oor eskatologie, veral oor die wederkoms van Christus.

8.7. Die Jesuïete (vanaf 1540 s):

Die Jesuïete, amptelik die Societas Jesu (die Genootskap van Jesus), is 'n Rooms-Katolieke godsdienstige orde vir mans. Hier is 'n paar sleutelpunte oor hulle:

- ***Stigting:***
    - Hulle is in 1540 gestig deur Ignatius van Loyola, 'n Spaanse edelman, en sy ses metgeselle.
- ***Doel:***
    - Die Jesuïete is bekend vir hulle toewyding aan onderwys, sendingwerk en sosiale geregtigheid.
    - Hulle het 'n sterk fokus op intellektuele ontwikkeling en die soeke na God in alle dinge.
- ***Kenmerke:***
    - Hulle is bekend vir hulle streng dissipline en toewyding aan die pous.
    - Hulle het 'n lang geskiedenis van betrokkenheid by onderwys, met baie Jesuïete-skole en -universiteite regoor die wêreld.

    - Hulle is ook bekend vir hulle "Ignatiaanse Spiritualiteit" wat 'n manier is om God in die alledaagse lewe te vind.
- ***Invloed:***
    - Die Jesuïete het 'n beduidende invloed gehad op die geskiedenis van die Rooms-Katolieke Kerk en die wêreld.
    - Pous Franciscus is 'n lid van die Jesuïete orde.
- ***Belangrike aspekte van hulle werk:***
    - Onderwys
    - Sendingwerk
    - Sosiale geregtigheid
    - Geestelike oefeninge.
- ***Jesuïete se Bydraes tot Eskatologie:***
    - Jesuïete geleerdes, veral Francisco Ribera (16de eeu), het bygedra tot wat bekend staan as "futurisme" in Bybelse profesie-interpretasie.
    - Futurisme beklemtoon die toekomstige vervulling van sekere profesieë, veral dié in die boek Openbaring.
    - Hierdie futuristiese perspektief het in sekere maniere die grondslag gelê vir latere dispensasionalistiese interpretasies, wat nou verwant is aan moderne wegrapingsteologie.
- ***Futurisme:***
  Francisco Ribera (1537-1591) was 'n Jesuïete dokter in die teologie, gebore in Spanje, wat in 1585 'n lang kommentaar begin skryf het op die boek Openbaring (Apokalips) getiteld *In Sacrum Beati Ioannis Apostoli, & Evangelistiae Apocalypsin Commentarij*, en dit omstreeks die jaar 1590 gepubliseer het.
    - Futurisme interpreteer baie van die profesieë in Openbaring en ander apokaliptiese Bybelse tekste as verwysings na gebeurtenisse wat in 'n toekomstige, eindtydperk sal plaasvind.
    - In wese plaas dit die vervulling van hierdie profesieë in die laaste dae, net voor die wederkoms van Jesus Christus.

In kort, die Jesuïete is 'n Rooms-Katolieke orde wat bekend is vir hulle toewyding aan onderwys, sendingwerk en sosiale geregtigheid, en hulle het 'n beduidende impak op die wêreld gehad. Die Jesuïete, deur hul ontwikkeling van futurisme, is 'n noodsaaklike deel van die komplekse intellektuele geskiedenis wat tot die ontstaan van die wegrapingsteorie gelei het. Hulle bydrae was indirek, maar fundamenteel in die verskaffing van 'n alternatiewe manier om Bybelse profesie te interpreteer

8.9. Edward Bouverie Pusey (1800 -1882):

Edward Bouverie Pusey was 'n baie invloedryke figuur in die 19de-eeuse Kerk van Engeland, en hier is 'n opsomming van sy betekenis:

- ***'n Leidende Figuur in die Oxford Beweging:***
    - Hy was 'n sentrale figuur in die Oxford Beweging, ook bekend as die Tractarian Beweging.

    - Hierdie beweging het ten doel gehad om "Hoë Kerk" beginsels en praktyke binne die Anglikaanse Kerk te herleef, met die klem op sy Katolieke erfenis.
    - Hy het saamgewerk met prominente figure soos John Henry Newman en John Keble.
- ***Teologiese Klem:***
    - Pusey se teologie het gefokus op die gesag van die vroeë Kerkvaders, die belangrikheid van sakramente en die apostoliese opvolging van biskoppe.
    - Hy het die leerstelling van die werklike teenwoordigheid van Christus in die Nagmaal sterk verdedig.
    - Hy het 'n diep fokus gehad op die studie van die ou testament, en die hebreuse taal.
- ***Impak op Anglikanisme:***
    - Na John Henry Newman se bekering tot die Rooms-Katolisisme het Pusey die leidende stem van die Oxford Beweging geword.
    - Sy leerstellings en geskrifte het 'n diepgaande invloed gehad op die Anglikaanse teologie en liturgiese praktyk.
- ***Akademiese en Klerklike Lewe:***
    - Hy was meer as 50 jaar lank Regius Professor van Hebreeus aan die Universiteit van Oxford.
    - Hy was 'n anglikaanse priester.
    - Dit is belangrik om te verstaan dat wanneer ons oor John Pusey en die "wegraping" praat, ons sy historiese en teologiese konteks moet in ag neem. Edward Bouverie Pusey (E.B. Pusey) was 'n belangrike figuur in die 19de-eeuse Oxford Beweging binne die Kerk van Engeland. Hier is 'n uiteensetting:
- ***E.B. Pusey en die Oxford Beweging:***
    - Pusey was 'n sleutelleier in die Oxford Beweging, wat probeer het om Katolieke tradisies binne die Anglikaanse Kerk te herleef.
    - Hulle fokus was op die vroeë Kerkvaders, sakramentele teologie en 'n meer "hoëkerk"-verstaan van die Christendom.
- ***Die oorsprong van die Wegrapingsteologie:***
    - Die "wegraping" soos dit vandag algemeen verstaan word ('n voor-verdrukking wegraping) is 'n relatief onlangse teologiese ontwikkeling, wat grootliks in die 19de eeu gewild gemaak is.
    - Dit word sterk geassosieer met dispensasionalisme, 'n stelsel van Bybelse interpretasie wat swaar bevorder is deur figure soos John Nelson Darby.
- ***Pusey se Teologiese Fokus:***
    - Pusey se teologiese fokus was op patristiese (vroeë Kerkvaders) interpretasies van die Skrif.
    - Sy klem was op die historiese kontinuïteit van die Kerk en die belangrikheid van tradisionele interpretasies.
    - Dit is belangrik om te verstaan dat die konsep van die voor-verdrukking wegraping nie 'n wyd aanvaarde konsep binne die kerk was gedurende Pusey se lewe nie.

- ***Verhouding tot Wegrapingsteologie:***
    - Daarom is Pusey se werk en teologiese bydraes oor die algemeen nie direk verwant aan die ontwikkeling of bevordering van die wegrapingsteologie nie.
    - Sy werk het historiese teologie en patristiese eksegese beklemtoon, wat aansienlik verskil van die dispensasionalistiese benadering wat die basis vorm van baie van die moderne wegrapingsteologie.

Edward Bouverie Pusey was 'n belangrike teoloog, maar sy fokus en nalatenskap lê in 'n ander gebied van die Christelike teologie as die ontwikkeling van die wegrapingsteorie. Enige vermelding van sy naam in verband met die wegraping is waarskynlik te wyte aan sy interaksie met die vroeë charismatiese bewegings en nie sy onderskrywing van die leerstelling self nie. Samevattend, terwyl E.B. Pusey 'n prominente 19de-eeuse teoloog was, was sy werk gesentreer op ander teologiese bekommernisse as dié wat verband hou met die moderne konsep van die wegraping.

IX. Bronne geraadpleeg

Die Openbaring van die Openbaring van Johannes ©Shama Ministries

Die Verklaring van Bybelse Profesieë - Bible Guidance

Left Behind Series by Jerry B. Jenkins | Research Starters -

Rapture Doctrine invented by John Darby in 1830 AD - Bible.ca

Scofield Reference Bible - Wikipedia

What is the origin of the rapture theory? | GotQuestions.org